

Ὁ Θεόκλητος κατήγετο ἐκ Πάτρων καὶ ἦν κατὰ παράδοσιν ἀνεμνός τοῦ πατριάρχου Ἱερεμίου τοῦ Γ' τοῦ ἀπὸ Καισαρείας. Εἰς τὴν μητρόπολιν Φιλίππουπόλεως προήχθη τῷ 1718 διαδεχθεὶς τὸν Καλλίνικον προβιβασθέντα εἰς τὴν μητρόπολιν Ἡρακλείας, (κατὰ Ὀκτώβριον τοῦ 1718)¹⁾. Δύο γράμματα αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ 1719 Δεκεμβρίου 28 καὶ 1720 Φεβρουαρίου 4 χρονολογούμενα καὶ πρὸς τὸν Ἱεροσολύμων Χρυσάνθον ἀποστελλόμενα σώζονται ἐν τῇ ἀλληλογραφίᾳ τοῦ μνησθέντος Χρυσάνθου²⁾. Κατὰ τὰ ἔτη 1722—1724 εὐρίσκεται συνοδικὸς ἐν Κ/πόλει καὶ συνοπογράφει εἰς τρία συνοδικὰ Γράμματα τῶν ἐτῶν 1722, 1723 καὶ 1724³⁾ καὶ πάλιν κατὰ τὸ 1727 παρενρίσκειται ἐν τῇ βασιλευούσῃ καὶ υπογράφει τὴν ἐπὶ Παΐσιον γενομένην τοῦ Ἱερεμίου καθαίρεσιν τῷ αὐτῷ ἔτει φέρεται ὑπογεγραμμένος καὶ εἰς Σιγίλλιον τοῦ Παΐσιου δι' οὗ ἐπικυροῦται ἡ σταυροπηγιακὴ ἀξία τοῦ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Πατρῶν μοναστηρίου τῆς Θεοτόκου, τοῦ ἐπιλεγομένου Ὁμπλῶ⁴⁾. Κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἡ καὶ τὸ ἐπόμενον, ἄγνωστον διὰ ποίαν αἰτίαν (ἴσως διὰ ἐνεργείας μυστικᾶς σκοπούσας τὴν ἐπαναφορὰν εἰς τὸν θρόνον τοῦ Ἱερεμίου) καθαιρεῖται καὶ ἀποστέλλεται εἰς ἐξορίαν, ἀντ' αὐτοῦ δὲ ἐκλέγεται Φιλίππουπόλεως ὁ Μακάριος⁵⁾, ὅστις καὶ ἀπέθανε τῷ 1728, ὁπότε καὶ πάλιν ἐκλέγεται Φιλίππουπόλεως ὁ Θεόκλητος ἀθωωθείς καὶ ἀνακληθεὶς ἐκ τῆς ἐξορίας. Τὴν εἰδησιν ταύτην τοῦ θανάτου τοῦ Μακαρίου καὶ τὴν ἀνάδειξιν αὐτοῦ τοῦ Θεοκλήτου μεταδίδει ὁ Μέγας Πριμικήριος τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας Ἰωάννης δι' ἐπιστολῆς αὐτοῦ πρὸς τὸν Ἀρτῆς⁶⁾ χρονολογούμενης ἀπὸ 31 Ἰανουαρίου 1729 οὕτω: «Μετά τὸν θάνατον τοῦ γενοῦ Φιλίππουπόλεως, ὁ πρόωγος πάλιν Θεόκλητος ἐπανέλαβε τὴν ἐπαρχίαν ἐκείνην, γνώμη τοῦ παναγιωτάτου καὶ τῆς συνόδου καὶ ἔρχεται ὅσον οὐκ ἀμεταμέμπτως ἀπὸ τῆς ἐξορίας. Τίνι δὲ τρόπῳ ἠκολούθησε τὸ ἀπροσδόκητον τοῦτο καλὸν εἰς τοῦ λόγου του, εἴτε τῆς Προνοίας ἔργον νὰ τὸ εἰποῦμεν, εἴτε καὶ τύχης ἄλλης, ἀφήνω νὰ τὸ συμπεράνῃ ἡ ὑμετέρα σύνεσις». Κατὰ τὸ 1729 διαμένει ὁ Θεόκλητος ἐν Κ/πόλει καὶ υπογράφει πρᾶξιν τοῦ Παΐσιου. Ἐκεῖ διενήργει καὶ πάλιν μετὰ τῶν φανατικῶν ὁπαδῶν τοῦ Ἱερεμίου νὰ ἐπαναφέρῃ αὐτὸν ἐκ τῆς ἐξορίας εἰς τὸν θρόνον. Τὸ τοιοῦτον γνωστὸν γενομένον ἐπέφερε καὶ πάλιν τὴν καθαίρεσιν αὐτοῦ ὅτε δὲ κατὰ τὸ 1731 ἐπὶ ἦλθεν ἡ συνδιαλλαγὴ μετὰ τοῦ Ἱερεμίου καὶ Παΐσιου⁷⁾, τότε συνχωρήθη καὶ ὁ Θεόκλητος συνανθωθεὶς μετὰ τοῦ Ἱερεμίου κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ ἁγίου Δημητρίου ὡς γίνεται δῆλον ἐξ ἐπιστολῆς τοῦ Θεσσαλονίκης Ἰωακείμ πρὸς τὸν Ἀρτῆς Νεόφυτον χρονολογούμενης ἀπὸ Δεκεμβρίου τοῦ 1731: «Ἐδιαβάσθη ἡ ἀθώωσις τοῦ Ἱερεμίου καὶ Φιλίππουπόλεως κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ ἁγίου Δημητρίου». Κατὰ ταῦτα ὁ Θεόκλητος δις καθηρέθη καὶ δις ἀπεκατέστη εἰς τὸν θρόνον τῆς Φιλίππουπόλεως. Μετὰ τὴν δευτέραν πτώσιν τοῦ Ἱερεμίου τῷ 1733 φαίνεται ὅτι ἠσύχασε καὶ αὐτός τῷ 1733 υπογράφει ὡς συνοδικὸς πρᾶξιν τοῦ πατριάρχου Σεραφεῖμ καὶ τῷ 1737 ἀναχωρεῖ καὶ πάλιν κατὰ Ἰανουάριον εἰς Κ/πολιν ὡς γίνεται δῆλον ἐκ τῆς κατωτέρω ἐπιστολῆς του πρὸς τὸν Ἀρτῆς «καὶ ἡμεῖς σὺν Θεῷ τῇ κ' τοῦ παρόντος κινούμεν διὰ τὴν Πόλιν» ἀπὸ τοῦ 1746—1747 (ἐπὶ Παΐσιου) ἦν καὶ πάλιν μέλος τῆς συνόδου καὶ ἐπίτροπος τοῦ ἐθνικοῦ ταμείου⁸⁾. Πότε ἀπέθανεν ἄγνωστον. Τοῦ Θε-

πρ. Νικολο-
πύλου
ἐκδοθέντος
ἐκδοθέντος
ἐκδοθέντος
τ. 11, 1937
π. 58-59

γενομένου τοῦ Πριμικήριος Καλλινίκου, οὐν ὑπεστηρί-
ξεν ὁ γάμος (ἴσως τῆς Κοιμίας), ἄγνωστον διατί.

βλ. ὑπογραφήν Καλλινίκου εἰς σελ. 213

1) «Θρακικά» ΣΤ', 76.

2) Σάθα, Μεσαιων. Βιβλ. Γ', 523.

3) «Ἑλληνικά», Γ', 118.

1) «Ἑλληνικά», Β', 434.

2) «Ρωμανὸς ὁ Μελεθόδης», Α', 168.

3) Σωφρονίου Εὐστρατιάδου, Πατριαρχῶν Γράμματα ἐν «Νέα Σιών» (1934) τεύχος Ἰουνίου—Ἰουλίου σ. 368.

4) Περί τοῦ Θεοκλήτου ἴδ. καὶ Ζεργλέντοφ, Ἱστορικαὶ ἔρευναι περὶ τὰς ἐκκλησίας τῶν νήσων τῆς Ἀνατολικῆς Μεσογείου Θαλάσσης τ. Α' τεύχος β' ἐν Ἑρμούπολει 1922 σ. 201—203.

α) Ἐκδοθέντος Γεωργίου Θεοδοίου τ. 11, 1937.

Ὁσιώτατοι ἐπίτροποι καὶ λοιποὶ πρόκριτοι πατέρες τῆς ἱερᾶς καὶ σεβασμίας μονῆς τῆς Μεγίστης Λαύρας τὴν ἡμετέραν περιπόνητον ἡμῶν παροσιότητα ἐκ ψυχῆς ἐν Κυρίῳ εὐχόμενοι ἥδιστα προσαγορεύομεν. Μετὰ δὲ τὰς εὐχετικὰς ἡμῶν προσήσεις εἰδοποιούμεν τῇ παροσιότητι σας, ὅτι ἰδοὺ ὁποῦ ἀποστέλλεται ἐπερὶ οὗτος εἰς τὰ αὐτόθι ἐν τῇ ἱερᾷ ἡμῶν μονῇ ὁ ἐξ Ἀθηνῶν διάκονος **Σαμουὴλ** περὶ οὗ ὄντας ἔτι ἐνταῦθα εἶχοντες σὰς ὁμιλήσεις καὶ ἐδώσατε τότε καὶ ἡ παροσιότης σας τὸ περικλειόμενον γράμμα, τὸ ὁποῖον σὰς τὸ στέλλομεν διὰ τὰ ἐνθυμηθῆτε ὅτι καὶ τῇ συναινεσει ἡμῶν ἐγένετο εἰς τὸ νὰ σταλῇ περιορισμένος ἐν τῇ ἱερᾷ ἡμῶν μονῇ ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ τότε δὲν ἐπαύθη, φοβούμενοι μᾶλλον νὰ τὸν στείλωσιν ἐκείθεν ἀπὸ τὰς Ἀθηνῶν ἵνα μὴ δραπετεύσῃ, ἐλθόντα

οκλήτου εὐρέθη εἰς τὸ ἀρχεῖον τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡ ἀποστολή.

Πανιερώτατε λογώτατε καὶ θεοπροβλήτε μητροπολίτα πρώην Ἀρχιεπίσκοπον ἐν ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητὴ ἀδελφε καὶ συλλειτουργὴ καὶ Νεόφυτε τὴν ἡμετέραν θεοπροσώπων πανιερότητα ἐν ἁγίῳ φιλήματι περιπνευσόμενος κατασπάζομαι καὶ ἡδέως προσαγορεύω, δόμενος τοῦ ἁγίου Θεοῦ ἵνα διαφωτιστῇ αὐτὴν ἀνωτέραν παντός λυπηροῦ μετὰ πάντων τῶν ἐν Χριστῷ καταληνῶν εἰς πολλὰς ἐτῶν περιόδους, οὗ τῇ χάριτι καὶ δι' εὐχῶν αὐτῆς παύσων καὶ ἡμεῖς ἐνγαίνομεν.

Πανίερον αὐτῆς ἐπιστολήν ἐλάβομεν καὶ τὴν ἐφετῇ καὶ περιπόνητον αὐτῆς ἔργον μακάριτες ἀμέτρωις ἐχόμενες καὶ τὰ γραφόμενα ἐκαταλάβαμεν καὶ τὰς ἐνοχλήσεις καὶ στενοχωρίας ὅπου ἔπαθεν καὶ ἐνυπνίθημεν τὰ μάλιστα, ὅπου εἰς τὸ γῆρας τῆς ἀντι νὰ ἔχῃ ἀνάπαντον ἔπαθε τόσα ὅμως καὶ αὐτὰ πρὸς ὀφείλειαν τῆς ψυχῆς εἶνε· ἀλλὰ δόξα τῷ ἁγίῳ Θεῷ ὅπου ὠκονόμησεν καὶ ἐκαταισχύνθησαν οἱ ἐχθροί. Τὸν προηγούμενον καὶ **Γρηγόριον** διὰ τὸ χατήρι τῆς τὸν ἐβοηθήσαμεν καὶ γράμματα παιδείας ἐπ' ἐκκλησίας ἀνεγνώσθησαν· ὅμως ἀδελφε εἰς μεγάλην στενοχωρίαν ἐβρίσκονται οἱ χριστιανοί τὰ κακὰ ἐπάλληλα ἦλθον ἱσθηράδες ἔχοντες ἔως τώρα τεσσάρους· ὁρδιά, τὸ πᾶν ἀμαρτίαν, τὸ ἄλλο τὸ θανατικὸν τὸ ἐπερβολικόν, ὅπου ἀκόμη δὲν ἔπαυσεν οἱ γυναικεῖς ὅπου ἠρτίσαν, καὶ καθέκαστην ζημιώνουσι τοὺς χριστιανούς· καὶ ὁ ἅγιος Θεὸς νὰ οἰκονομήσῃ τὸ συμφερότερον τὰ μακάκια ἐπαρρύγεια νὰ ἐτοιμάσων καὶ νὰ τὰ φέρων νὰ τὰ δώσων τῷ προηγούμενῳ νὰ τὰ φέρῃ· ἐπειδὴ τὰ αὐτόματα εἶνε διεισέρετα· καὶ ἡμεῖς πρὸν Θεῷ τῇ καὶ τοῦ παρόντος κινούμεν διὰ τὴν Πόλιν καὶ παρακαλοῦμεν νὰ μᾶς σημειώσῃ τὴν ὑγίαν τῆς καὶ εἴ τι ἀκοῆς ἄξιον καὶ μὲ θάρρος ὡς φίλος παλαιὸς καὶ ὡς γέροντάς μου νὰ μὲ προστάξῃ εἰς ὅτι εἶμαι ἄξιός νὰ τὴν δυνέω. Ταῦτα μὲν ἐν συντόμῳ· οἱ δὲ χρόνοι τῆς ἡμετέρας θεοπροσώπων πανιερότητας εἶσαν θεόθεν ἀμυλλοὶ μετ' ἐντεχίας.

αψλζ' Ἰανουαρίῳ 17

† ὁ Φίλιππουπόλεως Θεόκλητος

Ζ) Ο ΜΑΡΩΝΕΙΑΣ ΓΑΒΡΙΗΛ

Ὁ Μαρωνεῖας Γαβριήλ, τὸν ὅποιον ἀγνοεῖ ὁ Ἀλεξούδης Ἀνθίμος,

M. I. ΓΕΛΕΟΝ Πατριάρχης Ἑρμιόπολεως

Α.Θ. 1437 ν. 241

Ὁ Θεόκλητος κατήγετο ἐκ Πατρῶν καὶ ἦν κατὰ παράδοσιν ἀνεψιὸς τοῦ πατριάρχου Ἱερεμίου τοῦ Γ' τοῦ ἀπὸ Καισαρείας. Εἰς τὴν μητρόπολιν Φιλιππουπόλεως προήχθη τῷ 1718 διαδεχθεὶς τὸν Καλλίνικον προβασθέντα εἰς τὴν μητρόπολιν Ἡρακλείας, (κατὰ Ὀκτώβριον τοῦ 1718)¹⁾. Δύο γράμματα αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ 1719 Δεκεμβρίου 28 καὶ 1720 Φεβρουαρίου 4 χρονολογούμενα καὶ πρὸς τὸν Ἱεροσολύμων Χρυσάνθον ἀποστελλόμενα σώζονται ἐν τῇ ἀλληλογραφίᾳ τοῦ μνησθέντος Χρυσάνθου²⁾. Κατὰ τὰ ἔτη 1722—1724 εὐρίσκεται συνοδικὸς ἐν Κ/πόλει καὶ συνυπογράφει εἰς τρία συνοδικὰ Γράμματα τῶν ἐτῶν 1722, 1723 καὶ 1724 καὶ πάλιν κατὰ τὸ 1727 παρευρίσκεται ἐν τῇ βασιλευσύνῃ καὶ ὑπογράφει τὴν ἐπὶ Παΐσιου γενομένην τοῦ Ἱερεμίου καθαίρεσιν τῷ αὐτῷ ἔτει φέρεται ὑπογεγραμμένος καὶ εἰς Σιγγίλιον τοῦ Παΐσιου δι' οὗ ἐπικυροῦται ἡ σταυροπηγιακὴ ἀξία τοῦ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Πατρῶν μοναστηρίου τῆς Θεοτόκου, τοῦ ἐπιλεγομένου Ὁμπλού³⁾. Κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἡ καὶ τὸ ἐπόμενον, ἄγνωστον διὰ ποίαν αἰτίαν (ἴσως διὰ ἐνεργείας μυστικῆς σκοπούσας τὴν ἐπαναφορὰν εἰς τὸν θρόνον τοῦ Ἱερεμίου) καθαιρεῖται καὶ ἀποστελέσθαι εἰς ἔξορίαν, ἀντ' αὐτοῦ δὲ ἐκλέγεται Φιλιππουπόλεως ὁ Μακάριος⁴⁾, ὅστις καὶ ἀπέθανε τῷ 1728, ὁπότε καὶ πάλιν ἐκλέγεται Φιλιππουπόλεως ὁ Θεόκλητος ἀθωωθείς καὶ ἀνακληθεὶς ἐκ τῆς ἔξορας. Τὴν εἰδησιν ταύτην τοῦ θανάτου τοῦ Μακαρίου καὶ τὴν ἀνάδειξιν αὐτοῦ τοῦ Θεοκλήτου μεταδίδει ὁ Μέγας Πριμηκήριος τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας Ἰωαννῆς δι' ἐπιστολῆς αὐτοῦ πρὸς τὸν Ἀρτῆς⁵⁾ χρονολογούμενης ἀπὸ 31 Ἰανουαρίου 1729 οὕτω: «Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ νέου Φιλιππουπόλεως, ὁ πρῶτος πάλιν Θεόκλητος ἐπανάλαβε τὴν ἐπαρχίαν ἐκείνην, γνώμη τοῦ παναγιωτάτου καὶ τῆς συνόδου καὶ ἔρχεται ὅσον ἄλλω μετάπεμπτος ἀπὸ τῆς ἔξορας. Τίτι δὲ τρόπῳ ἠκολούθησε τὸ ἀπροσδόκητον τοῦτο καλὸν εἰς τοῦ λόγου του, εἴτε τῆς Προνοίας ἔργον γὰρ τὸ εἰποῦμεν, εἴτε καὶ τύχης ἄλλης, ἀφήνω νὰ τὸ συμπεράνῃ ἡ ὑμετέρα σύνεσις». Κατὰ τὸ 1729 διαμένει ὁ Θεόκλητος ἐν Κ/πόλει καὶ ὑπογράφει προῶν τοῦ Παΐσιου. Ἐκεῖ διενήργει καὶ πάλιν μετὰ τῶν φανατικῶν ὁπαδῶν τοῦ Ἱερεμίου νὰ ἐπαναφέρῃ αὐτὸν ἐκ τῆς ἔξορας εἰς τὸν θρόνον. Τὸ τοιοῦτον γνωστὸν γεγνημένον ἐπέφερε καὶ πάλιν τὴν καθαίρεσιν αὐτοῦ ὅτε δὲ κατὰ τὸ 1731 ἐπῆλθεν ἡ συνδιαλλαγὴ μετὰ τοῦ Ἱερεμίου καὶ Παΐσιου⁶⁾, τότε συνεχωρήθη καὶ ὁ Θεόκλητος συναθωωθείς μετὰ τοῦ Ἱερεμίου κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ ἁγίου Δημητρίου ὡς γίνεται δῆλον ἐξ ἐπιστολῆς τοῦ Θεσσαλονίκης Ἰωακείμ πρὸς τὸν Ἀρτῆς Νεόφυτον χρονολογούμενης ἀπὸ Δεκεμβρίου τοῦ 1731: «Ἐδιαβάσθη ἡ ἀθώωσις τοῦ Ἱερεμίου καὶ Φιλιππουπόλεως κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ ἁγίου Δημητρίου». Κατὰ ταῦτα ὁ Θεόκλητος δις καθηρέθη καὶ δις ἀπεκατέστη εἰς τὸν θρόνον τῆς Φιλιππουπόλεως. Μετὰ τὴν δευτέραν πτώσιν τοῦ Ἱερεμίου τῷ 1733 φαίνεται ὅτι ἡσύχασε καὶ αὐτός τῷ 1733 ὑπογράφει ὡς συνοδικὸς προῶν τοῦ πατριάρχου Σεραφεῖμ καὶ τῷ 1737 ἀναχωρεῖ καὶ πάλιν κατὰ Ἰανουάριον εἰς Κ/πολιν ὡς γίνεται δῆλον ἐκ τῆς κατωτέρω ἐπιστολῆς του πρὸς τὸν Ἀρτῆς «καὶ ἡμεῖς σὺν Θεῷ τῇ κ' τοῦ παρόντος κινούμεν διὰ τὴν Πόλιν» ἀπὸ τοῦ 1746—1747 (ἐπὶ Παΐσιου) ἦν καὶ πάλιν μέλος τῆς συνόδου καὶ ἐπίτροπος τοῦ ἐθνικοῦ ταμείου⁷⁾. Πότε ἀπέθανεν ἄγνωστον. Τοῦ Θε-

1) «Ἐλληνικά», Β', 434.

2) «Ρωμανὸς ὁ Μεσσηνός», Α', 168.

3) Σωφρονίου Εὐστρατιάδου, Πατριαρχῶν Γράμματα ἐν «Νέαις Σιών» (1934) τεύχος Ἰουνίου—Ἰουλίου σ. 368.

4) Περὶ τοῦ Θεοκλήτου ἰδ. καὶ Ζελέντου, Ἱστορικαὶ ἐρευναι περὶ τὰς ἐκκλησίας τῶν νήσων τῆς Ἀνατολικῆς Μεσογείου Θαλάσσης τ. Α' τεύχος β' ἐν Ἐριμυπόλει 1922 σ. 201—203.

1) Θεοκλῆτος ΣΤ', 76.
2) Σάββα, Μεσσηνός, Ββλ. Γ', 533.
3) Ἐλληνικά, Γ', 118.

σεβασμίας μονῆς τῆς Μεγίστης Λαύρας τὴν ἐμετέραν περιπόθητον ἡμῶν παροσιότητα ἐκ ψυχῆς ἐν Κυρίῳ εὐχόμενοι ἡδιστα προσαγορεύομεν. Μετὰ δὲ τὰς εὐχαιρῶν ἡμῶν προσήσεις εἰδοποιούμεν τῇ παροσιότητί σας, ὅτι ἰδοὺ ὁποῦ ἀποστέλλεται ὑπερόριος εἰς τὰ αὐτόθι ἐν τῇ ἱερᾷ ἡμῶν μονῇ ὁ ἐξ Ἀθηνῶν διάκονος **Σαμουὴλ** περὶ οὗ ὄντας ἔτι ἐνταῦθα εἶχομεν σὰς ὁμιλήσει καὶ ἐδώσατε τότε καὶ ἡ παροσιότης σας τὸ περικλειόμενον γράμμα, τὸ ὁποῖον σὰς τὸ στέλλομεν διὰ τὰ ἐνθυμηθῆτε ὅτι καὶ τῇ συναιρέσει ὑμῶν ἐγένετο εἰς τὸ νὰ σταλῇ περιορισμένος ἐν τῇ ἱερᾷ ὑμῶν μονῇ· ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ τότε δὲν ἐστάλη, φοβούμενοι μᾶλλον τὰ τὸν στείλωσιν ἐκεῖθεν ἀπὸ τὰς Ἀθηνῶν ἵνα μὴ δραπετεύσῃ, ἐλθόντα

οκλήτου εὐρέθῃ εἰς τὸ ἀρχεῖον τοῦ Ἀρτῆς ἢ ἀκόλουθος ἐπιστολῇ.

Πανιερώτατε λογιώτατε καὶ θεοπροβλήτε μητροπολίτα πρώην Ἀρτῆς ἐν ἀγίῳ Πνεύματι ἀγαπητὲ ἀδελφε καὶ σπλάιουργὲ κὺρ Νεόφυτε τὴν ἐμετέραν θεοφροσύνητον πανιερότητα ἐν ἀγίῳ φιλήματι περιπτυσσόμενος κατασπάζομαι καὶ ἡδέως προσαγορεύω, δεόμενος τοῦ ἀγίου Θεοῦ ἵνα διαφνέται ἡ αὐτὴν ἀνομιάν παντὸς λυπηροῦ μετὰ πάντων τῶν ἐν Χριστῷ καταθεμῶν εἰς πολλὰς ἐτὶν περιόδους, οὗ τῇ χάριτι καὶ δι' ἐνθῶν αὐτῆς παντέρων καὶ ἡμεῖς ὀφθαίνομεν.

Πανίερον αὐτῆς ἐπιστολὴν λαμβόμεν καὶ τὴν ἐφετὴν καὶ περιπόθητον αὐτῆς ἐγείαν μαθόντες ἀμέτῳς ἐχάρημεν καὶ τὰ γραφόμενα ἐκαταλάβαμεν καὶ τὰς ἐνοχλήσεις καὶ στενοχωρίας ὁποῦ ἔπαθεν καὶ ἐλυπήθημεν τὰ μάλιστα ὁποῦ εἰς τὸ γῆρας τῆς ἀντὶ τὰ ἔχῃ ἀνάπανσιν ἔπαθε τόσα ὅμως καὶ ἐντὶ πρὸς ὠφέλειαν τῆς ψυχῆς εἶνε· ἀλλὰ δόξα τῷ ἀγίῳ Θεῷ ὁποῦ ἐκονόμησεν καὶ ἐκαταισχύνθησαν οἱ ἐχθροί. Τὸν προηγούμενον κὺρ **Γρηγόριον** διὰ τὸ χατήρι τῆς τὸν ἐβοηθήσαμεν καὶ γράμματα παιδείας ἐπ' ἐκκλησίας ἀνεγνώσθησαν· ὅμως ἀδελφε εἰς μεγάλην στενοχωρίαν ἐφίσκονται οἱ χριστιανοί· τὰ κακὰ ἐπάλληλα ἦλθον· ἱστηράδες ἔχουν ἕως τῶρα τεσσάρους· ὀρδιά, τὸπ ἀμαμπάδες, τὸ ἄλλο τὸ θανατικὸν τὸ ὑπερβολικόν, ὁποῦ ἀκόμη δὲν ἔπαυσεν· οἱ γιαντζάροι ὁποῦ ἠγρίενσαν, καὶ καθεκάστην ζημιώνουσι τοὺς χριστιανούς· καὶ ὁ ἄγιος Θεὸς τὰ οἰκονομήσῃ τὸ συμφερότερον τὰ σαγιάκια ἐπαράγγεila τὰ ἐτοιμάσουν καὶ τὰ τὰ φέρουν τὰ τὰ δώσουν τῷ προηγούμενῳ τὰ τὰ φέρῃ· ἐπειδὴ τὰ αὐτόμαρκα εἶνε δυνεύρετα· καὶ ἡμεῖς σὺν Θεῷ τῇ κ' τοῦ παρόντος κινούμεν διὰ τὴν Πόλιν καὶ παρακαλοῦμεν τὰ μᾶς σημειώρη τὴν ἐγείαν τῆς καὶ εἴ τι ἀκοῆς ἄξιον καὶ μὲ θάρρος ὡς φίλος παλαιὸς καὶ ὡς γέροντάς μου τὰ μὲ προστάξῃ εἰς ὅτι εἶμαι ἄξιος τὰ τὴν δουλείῳ. Ταῦτα μὲν ἐν συντόμῳ· οἱ δὲ χρόνοι τῆς ἐμετέρας θεοφροσύνητον πανιερότητος εἶησαν θεόθεν πάμπολλοι μετ' ἐντυχίας.

αψλς' Ἰανουαρίῳ ἐν